

דקות	שבת	כנסת	חגגת
20:40	20:02	18:48	ירושלים
20:38	20:04	19:05	תל-אביב
20:41	20:05	18:59	חיפה
20:39	20:02	19:05	באר שבע

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברוסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

דבר ראש הישיבה

הרצון הוא תחילת הנחמה • בפרשת שופטים הקב"ה מנחם את ישראל • נחמת ה' היא על ידי שהוא נותן לנו את חודש אלול • המהות של חודש אלול הוא ליצור מציאות חדשה

שבוע אנחנו עומדים בשבת הרביעית משבעה דנחמתא, אך בנוסף אנו כבר נמצאים גם בימי הרחמים והרצון של חודש אלול. והרי שמשבת זו אנחנו גם בימי נחמה וגם בימי הרחמים והרצון.

נחמת הרצון

כאשר יש לאדם רצון, זו הנחמה הכי נפלאה שיכולה להיות, כי הרצון של האדם היא הנחמה הכי גדולה שיש. כשאדם נופל לאבילות וצער הוא מאבד את הרצון שלו, הוא לא רוצה כלום, לא רוצה לאכול לא רוצה לשתות ולא רוצה ליהנות. כשהרצונות שלו חוזרים זו ההתחלה של הנחמה והסימן שהוא מתחיל להתאושש. רבינו אומר שהעיקר הם הרצונות והכיסופים, כי כשיש לאדם רצון חזק, כל הדברים משתנים לו לטובה.

מצפים לנחמה

בספר 'אבודרהם' מביא בשם המדרש מהלך נפלא המבאר את סדר ההפטרות של ימי הנחמה וכך הוא מסביר:

בהפטרה הראשונה נאמר: "נחמו נחמו עמי יאמר אלוקיכם". כלומר, ה' אומר לנביאים שילכו לנחם את כלל ישראל - 'נחמו נחמו עמי', הוא מבקש שינחמו את כלל ישראל אולם הוא בעצמו לא מנחם אותם.

בהפטרה השנייה נאמר: "ותאמר ציון עזבני ה' ואדני" שכחני". ציון שהיא כנסת ישראל בוכה לה' ומבקשת שלא אחרים ינחמו אותה אלא ה' יזכור אותה וינחם אותה. כנסת ישראל אומרת לנביאים שאינה מסתפקת בנחמתם אלא רוצה את נחמת ה'.

ואז מגיעה ההפטרה השלישית בה נאמר: "עניה סוערה לא נוחמה", הנביאים חוזרים אל הקב"ה ואומרים לו את טענתה של כנסת ישראל שלא הסתפקה בנחמתם ולא נוחמה אלא היא מבקשת נחמה ממנו ד"קא.

לאחר מכן בהפטרה הרביעית, הקב"ה בעצמו מגיע ומנחם את ישראל, וזו הפטרת פרשת השבוע בה נאמר "אנוכי אנוכי מנחמכם".

השבוע מתחילה הנחמה של ה', הקב"ה בעצמו מנחם את כנסת ישראל. אין יותר שמחה מקבלת נחמה ישירות מה'.

ומה הקב"ה מנחם אותנו? ה' מנחם אותנו בימי הרצון של חודש אלול, הוא נותן לנו ימים של רצון והתקרבות תחת חורבן הבית וסילוק השכינה.

זה ההבדל בין ההפטרה של פרשת ואתחנן שם נאמר "נחמו נחמו עמי", הקב"ה בעצמו לא מנחם אותנו אלא מבקש מהנביאים שינחמו אותנו, לבין ההפטרה של פרשת השבוע פרשת שופטים בה ה' בעצמו מנחם אותנו

– "אנוכי אנוכי מנחמכם".
נחמה מה'

השבת אנחנו נמצאים בנקודת מעבר שורשית, נקודת מעבר בה ה' מתחיל לנחם את כנסת ישראל – "אנוכי אנוכי הוא מנחמכם".

אין נחמה כמו נחמת הבורא שהוא בעצמו שורף את בית המקדש והוא בעצמו גרם לשכינה הקדושה ללכת בגלות. וכשהוא מנחם אותנו אנחנו יודעים שיש תקווה והוא עוד עתיד לחזור להשרות שכנתנו בתוכנו ולבנות את בית המקדש.

לאחר מכן מגיעים שתי הפטרות נוספות של נחמה, הפטרת השבוע החמישי בה נאמר "רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי וכו'". והפטרת השבוע השישי בה ה' ממשיך לנחם אותנו – "קומי אורי כי בא אורך וכו'".

ואז בהפטרת השבוע השביעי נאמר – "שוש אשיש בה' תגל נפשי באלוקי", כלומר, כנסת ישראל מקבלת את הנחמה מה' ומתנחמת. ומיד לאחר אותה הפטרה מגיע ראש השנה שהוא יום המלכת ה'.

אלול!

חודש אלול יש לו בחינה אחרת לגמרי משאר חודשי השנה.

מובא בספר יצירה שכל חודש בשנה יש לו חוש כנגדו, כגון חודש תמוז הוא חודש הראייה, חודש אב הוא החודש השמיעה, וחודש אלול

ה' מנחם אותנו בימי הרצון של חודש אלול, הוא נותן לנו ימים של רצון והתקרבות תחת חורבן הבית וסילוק השכינה

הוא כנגד צד שמאל,

וכן מובא בספר יצירה בפרק ה: "המליך אות י' במעשה וקשר לו כתר וצרפן זה בזה וצר בהם בתולה בעולם ולאלו בשנה וכוליא שמאל בנפש זכר ונקבה"

בעולם זה נקרא מזל בתולה, בזמן זה חודש אלול, ובנפש זה כנגד צד שמאל.

בחודש אלול הקב"ה המליך אות י' במעשה, הכח של חודש אלול הוא במעשה, חודש אלול הוא חודש של עשייה.

מצב חדש

הכוח של המעשה הוא ליצור מציאות חדשה. המעשה של חודש אלול עניינו ומהותו ליצור מצב חדש, לעשות תשובה ולגלות מציאות חדשה.

ימי אלול הם ימי רצון. גילוי הרצון של חודש אלול הוא הגילוי של הכוח ליצור מציאות חדשה במעשה, לעשות תשובה ולשנות את המציאות הקיימת.

ימי חודש אלול הם ימי התשובה על חטא העגל, ימים מכוחם קיבלו את הלוחות השניות שהם מציאות חדשה לגמרי, אלו הם לוחות של בעלי תשובה.

יה"ר שזנכה לקבל את ההשפעות של חודש אלול וזנכה לעשות תשובה שלמה מתוך שמחה.

אלול - ימי רצון

השבוע נעסוק בימים המיוחדים ימי חודש אלול - חודש אלול הוא חודש של רצון - כוח הרצוי התחדש על ידי מסירות נפשו של משה רבינו - בימים אלו מאיר הרצון העליון - ומהו הסוד שגילה אברהם אבינו לעבדו אליעזר לגבי חודש אלול

ימי רצון

אתם בכיתם בכיה של חנם וכו', התחילה מיום שישו את העגל, שמיאז התחילו כל הגזרות, רחמנא לצלן, כמו שכתוב, "וביום פקדי וכו'". כי הרבן בית המקדש הוא בחינת פגם הרצון כנ"ל ומשה רבנו עליו השלום, התפלל לפני ה' יתברך ארבעים יום. ואמר רבותינו זכרונם לברכה, שארבעים יום האמץ עיים היו בכעס, כי כעס ורגז הוא הפך הרצון, כי הם פגמו ברצון כנ"ל, אבל על ידי רבוי התפלות וההפצרות של משה, על ידי זה נתפס לו ה' יתברך והפך הרגז לרצון ונתרצה לישראל בארבעים ימים האחרונים, שהם מראש חדש אלול עד יום הכפורים ועל כן אלו הימים הם ימי רצון, ימי רצון דקא, כי בהם מאיר הרצון העליון בכל שנה ושנה בכל דור ודור. ואז צריכין להתגבר ביותר להמשיך על עצמו רצונות חזקים וכסופין גדולים לה' יתברך. ועל ידי הרצון נעשה יראה כנ"ל ועל כן אלו הימים נקראים "ימים נוראים" שהם אלול ועשרת ימי תשובה עד יום כפור, כי אז עקר התגלות עצם היראה דקדושה שנמשכת על ידי התגלות הרצון שמתגלה אז ביותר כנ"ל.

(לקוטי הלכות חו"מ - הלכות ערב הלכה ג)

ימי הרצון של אלול מכוח מסירות הנפש של משה רבינו

ועקר התשובה הוא בחדש אלול, כי הם ימי רצון, שעלה משה לקבל לחיות אחרונות ופתח דרך קבועה לילך בה. והדרך שעשה משה הוא כה, שמישה קשר את עצמו אפילו לפחות שבית ישראל ומסר נפשו עליהם, כמו שכתוב (שמות ל"ב): "ואם אין מחני נא". וזה פרוש (שמות ל"ה): "ויקהל משה" וכו' שמישה היה מאסף ומיחד ומקשר את עצמו עם

כל ישראל, אפילו עם הפחות שבפחותים. וזה פרוש (תהלים נ"ג): "כלו סג יחדו" אפילו כשאני רואה אחד מישראל, שסג מכל וכל מהקדוש ברוך הוא, אף על פי כן צריך אני שנהיה יחדו צריך ליחד ולקשר עמו, כמו שעשה משה.

(לקוטי מוה"ן - מהדורא בתרא סימן פב)

ימי אלול מסוגלים לזיווג על ידי התעוררות כוח הרצון

ויש בזה סוד נפלא. כי דע, שזה הסוד מסר אברהם לאליעזר עבדו, כששלחו לבקש הזוג של יצחק בנו, הינו סוד כנות אלול, שהם מסוגלים לתקון הברית, שעל ידי זה מוצאין הזוג. כי על ידי התקון הנ"ל נעשה בה רצון אליו, כי מקדם לא היה נוסה אחר רצונו, כי נטתה ממנו כנ"ל, ועל ידי זה אי אפשר למצא זיווג, ואפילו אם מוצא, אינה נוסה אחר רצונו כנ"ל. אבל על ידי כנות אלול שהם התקון לזה, על ידי זה חזר ונעשה בה רצון אליו כנ"ל. וזה הסוד מבאר בתורה בפרשת אליעזר, כי אברהם מסר לו הסוד הזה. וזה שאמר אברהם לאליעזר (בראשית כ"ד): "ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך", ראה והבט נפלאות תורתנו, כי ראשי תבות פסוק זה הם אותיות אלול, ובאמצע הם תבות: תאבה האשה, כי על ידי בחינת אלול, הינו סוד כנות אלול, על ידי זה תאבה האשה, כי על ידי זה נעשה בה רצון אליו כנ"ל. נמצא שאלול התבות בעצמן שדבר אברהם עם אליעזר מענין החפש, שמה לא תתרחק לילך אחריך, דהינו מה שאמר לו: "ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך" באלול התבות עצמן גלה לו סוד התקון לזה, דהינו סוד אלול, המרמז בראשי התבות, שהוא התקון לזה, שעל ידי זה תאבה האשה.

(לקוטי מוה"ן - מהדורא בתרא סימן פז)

וכל המתענה בחדש הזה כי כן התענה משה ארבעים יום אלו שמר"ח אלול עד יום הכפורים כי הם ימי רצון יאמר ביום שמוצאים ס"ת כבתיות ההיכל שלשה פעמים י"ג מדות ושלשה פעמים פסוק ואני תפילתי ושלשה פעמים יכין בכ"ד שמות היוצאים מכ"ד ספרים וישאל מה' שיכפר לו על עונותיו ויתן לו חיים.

(משנת חסידים מסכת אלול פרק ב)

כולל יום שישי

מידי שבוע לקראת שבת קודש למעלה מ-100 אברכים שוקדים על לימוד התורה במסירות נפש ומקבלים סל מזון הכולל בשר, דגים, יין, ושאר ירקות ומוצרים אנה השתתפו בהוצאות הגדולות (ניתן לעזור גם במוצרים העדי"ח)

לתרומות: 053-31-25231

המגזין שכל המשכחה מחכה לו

במגזין ניצוצות ובחברת הילדים שמחה"ה, היצאים לאור מדי חודש, תמצאו סיפורים חסידיים ותוכן מרתק לכל המשכחה

המענה האמיתי אל מלך הדור ניסיונות הדור

חסידי יראת שמים ילדים ולמשפחה

מגזין שמחה"ה ילדים צבעוני, סטורי ומרתק

ניצוצות

להצטרפות: מוקד מעיים 02-623-1218

קני חליטות 3 חודשים והטבות 99- לכל חודש

מבצע מיוחד למצורכים! 1- לכל חודש 2- לכל חודש

צדקת הצדיק

שקט שרר כמה רגעים עד שפתח ר' נחמן בדבריו: בא ואומר לך מה אומר ר' נתן בליקוטי הלכות על מעלתו של נותן צדקה.

הגביר התכונן לעוד כמה שבחים והתרווח על כסאו כמי שממתין ומצפה לדברים.

"ר' נתן אומר", פתח ר' נחמן ואמר, "שצדקה צריך לתת בשקט, בלי רעש, ללא פרסומות. מי שנותן חלילה צדקה עבור פרסומות ורעש, אזי צדקתו אינה לשמה וחלילה וחס היא יכולה ליפול לקליפות.

"ישנן קליפות הנקראים בשם 'חובלים', קליפות אלו ממתנינים להתנפל על צדקה שלא לשמה ולחטוף אותה אליהם.

"בשביל לתת צדקה ולקבל את שכר", המשיך ר' נחמן והסביר, "צריך האדם לעשות זאת לשמה, לא לשם כבוד אלא לשם מצוות צדקה.

ודעות ענק נמרחו על לוחות המודעות בהם פורסמה חלוקת החסד הגדולה של ארבעת המינים ומצרכים בסיסים לכבוד חג הסוכות.

בחזית המודעה התנוסס לתפארה שמו של הנגיד המפואר אשר עושה ימים כלילות למען עמלי התורה וניאות להרים תרומה נכבדה למען מכירת החסד הגדולה. שבחים שונים ומעלות רבות נכתבו על אותו נגיד, מעלות אשר ספק היו שייכים לו, אולם מה לא עושים בשביל עוד קצת כסף...

ביום המכירה כוסו הרחובות בפשקווילים קטנים מלאי מילות הוקרה והודיה בשם רבני הקהילות וגבאייהם יחד עם כל קהל עמך בית ישראל, לגיד המופלג אשר מוסר את נפשו למען התורה ללא הפסקה פשוטו כמשמעו, ומרים את תרומת הקודש.

העסקנים השונים אשר דאגו למכירה, פנו מספר

צדק צדק תרדוף

כאשר חלילה עושים צדקה בשביל כבוד ופרסומת ע"ז נאמר 'מקום המשפט שם מקום הרשע', כי הצדקה נופלת לקליפות

"ר' נתן גם מוסיף ומסביר שזו גם משמעות הפסוק: "צדק צדק תרדוף", לרדוף אחר הצדקה בשביל הצדקה ולא בשביל אדם אחר.

"כאשר חלילה עושים צדקה בשביל כבוד ופרסומת ע"ז נאמר 'מקום המשפט שם מקום הרשע', כי הצדקה נופלת לקליפות. כאשר האדם רודף אחר הצדקה בשביל לתת צדקה, זוכה הוא למדרגת הצדקה בשלמות, ומכוח כך גם הקליפות הרעות נמתקות".

ר' נחמן סיים את דבריו ושחק. הרהורים שונים החלו להיכנס לראשו של הגביר שעד עתה חש מכובד וצדיק גדול. לפתע הבין את טעותו. חרדה אחזה בו כאשר החל לחשוש כי כל הצדקה שלו הולכת לקליפות, ובלבו נפלה ההחלטה לעשות שינוי משמעותי בחייו ולחפש רק את ה'צדק צדק תרדוף'.

(ליקוטי הלכות מנחה הלכה 11)

ימים קודם לכן לגביר כשהם מציעים לו לבוא לסיבוב יח"צנות בבית הרבנים אשר יברכו על דבר התרומה הנכבדה. צלם מיוחד הצטרף אליהם יחד עם איש יודע ספר אשר העט בידיו מוליד פלאות, כשהתוכנית היא לכתוב כתבה בשבועון העירוני על גדלותו של אותו גביר צדיק ועל הברכות השונות שהתברך מפי קודשם של גדולי ישראל.

הסיבוב החל והגביר נהנה מכל רגע, הכל היה כל כך יפה, כולם העריצו אותו ושיבחו ודיברו ופיארו בגדלותו. כך התנהל סיבוב הרבנים היח"צני עד הרגע בו נכנסו לביתו של ר' נחמן פולנסקי – רב קהילת חסידי ברסלב.

הבית היה קטן ושקט, ללא משמשים וללא גבאים, והכניסה לתוכו לבד השרתה על כולם מין אווירה של רוגע ושלווה, כמו יצאו מהעולם הגדול לסמטה צדדית צרה וקטנה העומדת כמקום לעצמו.

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומך איתנו!

מחפש את האור?

ישיבה לבעלי תשובה
'נחלי נצח' הממוקמת
בבית האוירים
החדשים בירושלים

לפרטים: 052-767-9638

סביבה חמה ומקרבת

תנאי פנימיה מלאים

התחזקות והרבה שמחה

הלכות והליכות הבית היהודי

לימוד פרשני בליווי ראש הישיבה שלי"א

שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות

לנצל את החיים

שמונים שנה לפטירתו של הצדיק ר' אליעזר הגר מוויזניץ בעל ה'דמשק אליעזר' • ב' אלול תש"ו - תשפ"ו

הרכבת, אין מתנהל יום שוק, היאן אווזים נשק, ואפילו כיצד מחייגים בחוגת הטלפון - המוצר החדשני שהומצא רק לאחרונה וקיים רק במפקדה.

מיד כאשר הגיע יאצ'ק אל הכפר התאספו כולם סביבו וביקשו לשמוע חוויות מהעיר הגדולה, וליאצ'ק היה אכן הרבה מה לספר.

ישב יאצ'ק בחדרו בביתו ובמשך כל הלילה העביר חוויות, סיפר על הרכבת הגדולה ועל קולות שקשוק לגלגליה, על מנורות חשמל המפיצות אור בלילות ועל קו הטלפון דרכו אפשר לדבר עם מי שנמצא במקום רחוק, וכך במשך כל הלילה ישב יאצ'ק והעביר חוויות.

אתא אור הבוקר, ויאצ'ק נזכר כי עליו לעדכן את הקצין הממונה בכפר כי שב משירותו בצבא וכי מהיום מקום מגוריו הוא בכפר.

פנה יאצ'ק לביקתה עלובה שם ישב הקצין הממונה אשר ניהל את כל עניני הכפר, וביקש ממנו להירשם מחדש.

בבקתת הקצין עמדו כמה אנשים שהמתינו לתורם, הקצין היה עסוק באותה העת בכתיבה בפנקסו ויאצ'ק המתין בסבלנות לצידו. לפתע נכנסה למקום אשה זקנה ומכתב בידה, "בבקשה ממך" פנתה האשה הכפרה ליאצ'ק אשר עדיין היה לבוש במדי חייל ועשה רושם של אחד שמבין ויודע הכל, "האם תוכל לקרוא לי את המכתב, אשה פשוטה אנוכי, אצלנו בכפר אין כמעט מי שיועד קרוא וכתוב, תמיד אני מגיעה לכאן ומבקשת

מהקצין לתרגם לי את המכתבים שאני מקבלת מבני הגר במרחקים, כעת אולי תחסוך לי את ההמתנה ותתרגם לי את המכתב".

יאצ'ק חיין חיוך נבון והשיב: "גם אני גדלתי כאן בכפר, אמנם הלכתי להיות חייל למשך שנתיים, אכן באותם שנתיים לא למדתי קרוא וכתוב, ולצערי אין לי דרך לעזור לך, המתני לקצין והוא יקרא לך את המכתב".

אביו שעמד שם בסמוך הביט בבנו במורת רוח ובמבט של תוכחה. "תאמר נא לי" פנה האב לבנו שכעת שב מתפקידו בצבא, "הן כל הלילה סיפרת את אשר ראו עיניך, לראות את החידושים שבעיר הגדולה יכולת אם כך מדוע גם לא השקעת אפילו מעט בלימוד קרוא וכתוב, עם קצת השקעה היית נעשה קצת יותר חכם פיקח ואינטליגנט..."

את הסיפור הנ"ל סיפר ר' אליעזר הגר בעל ה'דמשק אליעזר' בעידאן דחדוותא בחג הפורים, כשהיה מסיים בתוכחה גלויה: "ישנם רבים העוברים את עולם הישיבות אולם אם לא משקיעים לדעת ללמוד, מה נשאר בידם, יודעים הם, כי רבי פלוני ערך טיש פלוני וכי את הרבי הזה משמש גבאי אלמוני וכן הלאה, אולם ללמוד הם לא יודעים!..."

יאצ'ק היה בחור גברתן, גופו הרחב קומתו הגבוהה ועצמותיו החזקות הקנו לו בצדק את השם 'בריון'. כבר מילדותו ניבאו לו הכל הצלחה מסחררת כחייל בצבא אשר באותם הימים הורכב בעיקר מכאלו שכוחם במוותנם, מראהו הגברתן נתן את התחושה כי הוא כל יכול וכי אין לפניו מגבלות כוח ומגבלות טבע, וכי כל דבר התלוי בכוח יכול להיעשות על ידו.

במשך כל השנים ניצל יאצ'ק את כוחו לסחיבת מסעות, סבל מוכשר היה יאצ'ק, כזה שכל העולה על גבו מגיע ליעדו במהירות ובבטיחות גמורה ללא כל חשש.

כאשר התבגר יאצ'ק התקיימה נבואתם של אנשי הכפר, היה זה כאשר קיבל צו גיוס ללשכת הגיוס האזורית הממיינת את האזרחים חייבי הגיוס ובודקת את כשירותם לשירות צבאי.

יאצ'ק התייצב בלשכה כמו כולם. מיד כאשר הגיע תורו סומן כאחד המתאים ביותר לשירות צבאי וכמי שמתאים להילחם בחזית. בצבא של אותם ימים חיפשו בעיקר אנשים בסגנון שלו, לא השכל היה קובע בעיקר הכוח הוא שהכריע, ועל כן לא פלא היה כי יאצ'ק זומן בו במקום להתייצבות לגיוס בעיר הבירה ווינה, שם היו מתגייסים החיילים המיועדים למלחמה בשדה הקרב, שם היו מתאמנים כשהם מוכנים בכל רגע לכל הפתעה ולכל תרחיש.

יאצ'ק לא התמהמה, מאז ומעולם חיכה ליום בו יוכל להוציא את כוחו לפועל, מרוגש ושומח עלה על העגלה אשר הובילה אותו לכפר מרכזי יותר, משם נסע ברכבת לעיר הבירה ווינה.

שאון והמולת העיר הגדולה בבלבו את מוחו של יאצ'ק, עוד טרם התאושש מחווית הנסיעה ברכבת, חוויה אותה חווה לראשונה בחייו, וכעת הוא רואה בפעם הראשונה בחייו כיצד נראית עיר הבירה. אנשים הולכים מהכא להתם, סוחרים מציעים את מרכולתם בצעקות כשכל אחד מתחרה עם רעהו על איכות ומחיר הסחורה, עגלות אבירות רתומות לסוסים מסתובבות במרכזי הדרכים ומובילות את העוברים ושבים ממקום למקום, הכל היה מסחרר ומבלבל.

יאצ'ק פנה לאחד מבתי המלון כפי שהורו לו בשלכת הגיוס שבאזור, הניח את חפציו, נח מעט ומיד פנה ללשכת הגיוס.

הלך הגיוס היה קצר ומהיר, יאצ'ק שובץ בפלוגה מסויימת, קיבל מדים והחל באימונים כשייחיד עם זאת הוא לומד אט אט להכיר את העיר הגדולה על כל חידושיה.

עברו חלפו שנתיים ימים בצבא וכעת הגיע העת לשוב הביתה. יאצ'ק למד דבר או שניים בחייו, כבר איננו אותו יאצ'ק אשר הגיע לעיר, יודע הוא כיצד נראית

מה נשאר בידם. ר' אליעזר הגר מוויזניץ

...

בקהילות שנהגו לתקוע בשופר המליצו זאת לרכבת הצופרת בטרם תצא לדרך, כל עוד צופרת הרכבת ניתן לעלות עליה, ברגע שנגמרו הצפירות יצאה הרכבת לדרכה ומי שלא הספיק הפסיד!

פ עם שאל אחד את מרן הרב שך צוק"ל, מי אמר שאלול הוא ר"ת 'אני לדודי דודי לי', הלא יכול להיות גם ר"ת 'אני לפיצה והפיצה לי'...? השיב לו מרן הרב שך: אכן כך הוא, הכל תלוי באדם, אם אני לדודי דודי לי, ואם אני לפיצה אזי רח"ל...

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

D.N.A של עבודת ה'

תורתו של ר' נחמן היא דרך חיים שיש לאמץ. צבי יחזקאלי בחצר ביתו

"אני איש של שכל, איש של חשיבה. אני מרצה ועושה דוקטורט מצד אחד, אך בסוף אתה מגלה שהראש לא מביא אותך לשום מקום. הלב לא היה פתוח, והוא לא נפתח עד שלמדתי את ספרי רבי נחמן, שדיבר אליי היישר אל הלב. זה מה שכבש אותי".

"אתה רואה את עצמך כחסיד של רבי נחמן מברסלב?"
בוודאי.

נכון שאני לא שייך לקבוצה מסוימת, אני חובש כיפה שחורה. אני נראה כמו כל דתי מצוי, ואני חושב שתורתו של רבי נחמן היא קודם כל פרספקטיבה על החיים, דרך חיים שיש לאמץ.

יש כאלה שאני מכיר שלא אימצו את תורת רבי נחמן אך התבודדות ודיבור עם הקב"ה הם עושים כל יום. הרי אנו מאמינים בקב"ה ועלינו למצוא דרך לחוש ציון רבינו הקדוש באומן קרוב אליו ולהדבק בו, וזו דרך טובה לעשות זאת".

(מגזין 'ניצוצות' אלול תשפ"א)

א ת יומו הוא מתחיל בכל בוקר בשעת התבודדות מוקדמת ביער הסמוך לביתו וטבילה במקווה, ורק אחר כך הוא מתחיל בסדר יומו העמוס.

"היום אני כבר לא רואה את עצמי בלי להתחיל את היום ככה, בהתחברות לבוס הגדול", הוא מתייך. "קיבלתי על עצמי בחתונה שלי כמה קבלות, ובהן ברוך ה' גם להתחיל את הבוקר בשעה שלי עם ה'".

כדי שזה יקרה, יחזקאלי משכים קום הרבה לפני שהשמש זורחת. "קם מוקדם וחייב לגמור עד התפילה. כן, זה על חשבון שעות שינה אבל זה בפירוש שווה את זה. רבי נחמן מאוד נוכח בחיים שלי, מהעצות הכי קטנות ועד האמונה הגדולה".

בראש השנה האחרון עשה את דרכו, כמו בשבע השנים האחרונות, עם אלפי חסידי ברסלב לאומן. "קשה להסביר את אומן. בכל עבודת ה' זה הדבר שהכי קשה לי, אבל איך שאני מגיע לשם אני מבין למה התכוון רבנו כשאמר לבוא. אין לי את היכולת לצלוח את התשובה בלי העצות של רבי נחמן. אני זוכר שבפעם הראשונה שהגעתי לאומן וראיתי את התנאים הפיזיים, חשבתי לעצמי שהדור נראית מלון חמישה כוכבים לעומת מה שיש שם. אבל אומן זה לקבל מתנות לכל השנה, זה קובע את ה A.N.D של עבודת ה' לכל החודשים אחר כך", הוא אומר בהתלהבות.

אפילו את אביו הצליח להטיס לפני כמה חודשים לאומן. "באמצע השנה נסעתי איתו לשם ולא יעזור, יש שם משהו. אם אתה מתמסר אתה חווה משהו פנימי עם עצמך, מרגישים את זה באוויר. לפני שנסעתי מישוה זרק לי במסדרון: 'אה צביקה, אתה הולך להשתטח באומן?'. עניתי לו: 'לא, אני הולך להתפתח באומן'. נכון, האוכל לא כל כך טעים שם, התפילות ארוכות וצפוף מאוד, אבל זה גם מאה אחוז של קדושה. גם לאבא שלי השתנתה הראייה בהרבה מובנים כתוצאה מהביקור שם".

"זה תהליך שהגיע מהראש, או מהלב?"

פתגם השבוע

בית שהילדים לא מרגישים אהובים
נועד לכישלון

להצלחת ולרפואת
הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים
לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת
משפחת אוקן

להצלחת
משפחת שרון

להצלחת
משפחת שילר

**להשכרה בכל יום
בשעות הערב**

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים
באזור מאה שערים

עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

חסידיים ואנשי מעשה

מאורעות • תקופות • גדולי הדורות

נושא: אמירת סליחות • **מקום:** בכלל תפוצות ישראל • **תקופה:** מימי הגאונים ועד ימינו
זמן: החל מר"ח אלול ועד ליום הכיפורים • **שעה:** מחצות לילה ואילך

אמירת סליחות

פרק א' • מאימתי מבקשים

לקראת יום סליחה ומחילה - יום הכיפורים. אולם לאחר מכן הורחב המנהג לומר סליחות החל מראש חודש אלול, וזאת מחמת היות ימים אלו ימי רחמים ורצון בהם עלה משה רבינו להר בפעם השלישית והוריד לוחות השניות.

מנהג בני אשכנז

במנהג האשכנזים עוסק הטור בהמשך דבריו: "ומנהג אשכנז כשחל ר"ה ביום ה' או בשבת אז מתחיל ביום ראשון שלפניו לעמוד באשמורת הבקר ואומר סליחות ותחנונים ורוב צבור מתעניין ומתפלל תפלת תענית וכשחל ר"ה בב"ג אז מתחילין ביום ראשון בשבוע שלפני השבוע שחל ר"ה להיות בתוכה".

בספר המנהגי מציין גם כן את המנהגים השונים: "מנהג כל ישראל להשכים ולומר תחנונים מר"ה ועד כיפור שהם ימי רחמים כדאמרן ב"ה דרשו ה' בהימצאו, אימתי ב' ימים שבין ר"ה ליה"כ. ויש מקומות בספרד שמתחילין מר"ח אלול, ויש לי סמך למנהגם מפני שעלה משה למרום ב"ר"ח אלול לקבל לוחות האחרונות וירד ביום הכיפורים ולכן הוקבע לדורות יום מחילה וסליחה שנאמר לו סלחתי כדברך".

מאמצע אלול

מנהג נוסף ומעניין מובא באבודרהם והוא אמירת סליחות מט"ו באלול, וכך הוא כותב: "ומפני שיום זה הוא יום הדין נהגו כל ישראל להקדים מחמשה עשר יום באלול להשכים ולומר תחנונים ולשאל רחמים מהשם יתעלה עד יו"כ שהוא יום חתימת הדין".

בהמשך דבריו הוא מציין גם את השיטות השונות ומביא את דבריהם של הגאונים: "ורבינו האי כתב מנהג לומר תחנונים בהני עשרה ימים בלחוד ושמענא דבמקצת אתרוותא קיימן מראש חדש אלול. וכתב ה"ר יצחק בן גיאת אנו מנהגנו כהני דקיימי מתחלת אלול. ורב עמרם כתב בעשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים משכימין בכל יום לבתי כנסיות לפני עמוד השחר".

ולו של אלול בפתח ובחלק מקהילות ישראל החלו להשכים קום לאמירת הסליחות.

אולי לא ראוי כלל להזכיר זאת אבל זו המציאות העגומה, בשנים האחרונות מנהג אמירת הסליחות הולך ונעשה קשה יותר ויותר, הרגלי השינה של האנשים משתנים, שעות השינה מתאחרות ויחד עמם שעות הקימה, כך שקימה בשעת בוקר מוקדמת לאמירת סליחות הכוללות בחלקם מילים קשות ופחות מובנות, הולכת ונעשית מורכבת יותר וקשה.

בשבועות הקרובים ננסה לעקוב אחר מנהג אמירת הסליחות משורשי ויסודותיו בהררי קודש יחד עם המנהגים השונים אשר עברו בקהילות השונות.

אימתי מתחילים לומר סליחות

מקור אמירת הסליחות הינו קדמון וכבר מימי הגאונים מצאנו מנהג זה.

למעשה נראה כי ניתן באופן כללי לחלק את זמן אמירת הסליחות לשלושה. מנהג הבסיס היה לומר סליחות בעשרת ימי תשובה. מנהג נוסף הרחיב את אמירת הסליחות מראש חודש אלול. והמנהג בו נהגו רוב קהילות אשכנז הוא לומר סליחות מספר ימים לפני ראש השנה.

נראה את הדברים בלשונו של הטור (סימן תקפ"א): "ויש מי שמרבין לומר סליחות ותחנונים מר"ח אלול ואילך לרב כהן צדק מנהג ב' ישיבות לומר סליחות ותחנונים בעשרת ימי תשובה וכן אמר רב עמרם בעשרת ימי תשובה משכימין לב"ה בכל יום ומתחיל ש"צ אשרי וקדיש ומתחיל תחנונים ומסיים ואנחנו לא נדע וקדיש ואמר רב האי מנהג לומר תחנונים בהנך עשרה ימים לחוד ושמענא דבמקצת אתרוותא קיימי מר"ח אלול ואמרי דביה סליק משה להר בפעם ג' ונחית בלוחות שניות ביה"כ וכל המוסיף לבקש רחמים זכות הוא לו ואינו מנהגינו כהנך דקיימי מר"ח אלול".

מתוך הדברים נראה כי עיקר הסליחות נתקנו בימי הרצון והרחמים, בימי עשרת ימי תשובה בהם שערי שמים פתוחים ומתקבלים התפילות, וזאת כהכנה

תורה דיליה

וזהו הכוונה משכימים לסליחות, כלומר, לסלוח עונות צריכים להשכים לקדמת השכל כמבואר, ולא כהמון עם אשר למדו לשונם לומר נשכימה לסליחות, כאלו סליחתם מוכן לפניכם, ואין פחד אלהים לנגד עיניהם לאמר ככה, ומי שנגע יראת אלהים על פניו, במעלה זכרונו מלת סליחות, נרתע לאחור מגודל המורא, אם ראוי לערך מעשיו לסליחה, או לאו חס ושלום.
(אור המאיר - דרוש לראש השנה)

חכימא דיהודאי

מנהג כפרות מרתק מובא בדברי רש"י במסכת שבת דף פב. בשם הגאונים, והוא לקחת ט"ו יום קודם ר"ה חותלות ולמלא בהם עפר וזבל ולזרוע בהם קטנית הצומחת עד ערב ר"ה, אז נוטלים את החותלות עם הצמחים ומסובבים סביב הראש ז' פעמים ואומרים זו חליפת וזו תמורתו ומשליכים לנהר

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) לשוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים בדוח טובה לשביעות רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בדרות עיסקיות, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, ויתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמלי).

בית הדין למזונות "נחלי המשיפט"

בת דין אזרחי לדין מזונות נותן מענה מצמצמי ויעיל ע"י דיינים מומחים ומוסים

ברשות האב"ד

הגאון הרב שלמה קטיסה שליט"א

הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א

(מדין דייק, ראש ישיבת נחלי נחום)

☛ **הפניה איתר בדוכן בתשלום | 079-6976396** ☚